

ANJA VLAHOVIĆ 3.a

OŠ Fran Galović, Zagreb

VILINSKA PUSTOLOVINA

Jednom davno u jednom starom, čarobnom hrastu bijaše svijet vila. U tom su se svijetu vile igrale sa životinjama i plele vjenčiće od cvijeća, a noću su davale djeci snove. Svaka je vila imala jedno dijete kojemu bi svake noći poklonila san.

Kada bi pala noć, sve bi se vile okupile oko Snovočuvara. Snovočuvar bi svakoj vili dao san. Nakon toga vile bi dozivale konje i sjele na njihova leđa. Zajedno bi odletjeli do kuća u kojima su spavala djeca. Ali, morale su biti oprezne! Ako bi u kući ugledale trola, morale su bježati. Te noći ne bi bilo snova za djecu osim ako se ne bi požurile natrag i uhvatile Snovočuvara prije sna. Tada bi im on darovao svog konja Krilasa kojeg su se trolovi bojali. I tada bi sve bilo obrnuto. Trolovi bi bježali, a vile bi ostajale s djecom. No, ove noći se zbilo nešto sasvim drugo. Poslušajte što!

Te večeri malena vila Lada krenula je uzeti san za svog dječaka Andreja. Ali ispred nje se progurala druga vila i uzela njezin san! Lada se jako uzrujala i brzo je krenula za tajanstvenom vilom. Bila je toliko uzrujana da nije primijetila da vila leti na šišmišu, a ne na konju. Dugo su letjele i bile su sve bliže mračnoj šumi. Sletjele su na dvorac koji se nalazio na rubu šume. U tom trenutku na Ladu je pao velik, ružan, željezan, hrđav kavez. I Lada je tada shvatila – to je zamka! Odjednom je tajanstvena vila okrenula lice prema Ladi. Bila je to njezina najbolja prijateljica Morana. Morana ju je čudno pogledala, sjela na njezinog konja i pobjegla. Odjednom je Lada začula strašan urlik. To je bila vještica! „Pojest ću te za ručak! A djeca će mi biti desert!“ viknula joj je i pustila svog troglavog psa na uplašenu Ladu. Vještica je skočila na svoju metlu i odletjela prema selu. Lada je bila očajna. „Kako da pomognem djeci? Kako da se spasim?!“ razmišljala je. U tom trenutku stvorio se Krilas sa Snovočuvarem na leđima. Oslobodili su vilu koja je skočila na leđa velikog konja, a Snovočuvar je zamahnuo svojim čarobnim štapom i puf! – opasnog troglavog psa pretvorio je u tri mala, razigrana psića koji su veselo skakali oko Krilasovih nogu. Na putu do hrasta vila je zaspala od umora i uzbuđenja i spavala je sve do iduće večeri. Čim se probudila, sjetila se da još uvijek nema san za Andreja. Tada se ispred nje stvorila Morana s praznom baršunastom vrećicom. Na njoj je pisalo: San za Andreja. Lada je odmah shvatila da je Morana dovršila njezin posao.

„Hvala ti“, rekla je Lada. „Nema na čemu“, uzvratila joj Morana. „Ako se pitaš, vještica me začarala, posjela na šišmiša i naredila da ukradem snove za djecu kako bi se uvukla u njihove misli i pojela ih. No, vidjevši tebe, sjetila sam se našeg prijateljstva i ono je bilo jače od čarolije. Odjurila sam po Snovočuvara kako bi te spasio.“ „Sve ti opraštam! Hoćemo li zajedno po nove snove?“ rekla je Lada i zagrlila prijateljicu.